

FRENDICA MISLI, DA JE NJEN FOTR GEJ

Glasbena podlaga, v zadnjih taktih glasbene podlage zaslišimo glas Dekleta.

A: *(rahlo afektirano, zelo odraslo in kritično)* Spoštovani psihiater, doktor Dunkelkopf. Pišem vam, ker bi rada, da mi pomagate ugotovit resnico. Ne gre se zame, ampak za mojo prijateljico in ona ima problem, ubistvu vprašanje, ki ga jaz želim razrešit. Namreč, velikrat grevi k njej, k sva res že od malih nog skupi in se ful dobr zastopve. Js sm iz urejene družine, mami je profesorca psihologije na faksu, oči je gradbenik, ma eno srednje veliko, pa kr uspešno firmo, ona ma pa mami frizerko, njen fotr je pa glasbenik, igra vse živo, Mister Majk mu pravmo, ma celo doma en mejhn studio. Njena dva sta še ful mlada, spoznala sta se na enmu koncertu in njena mami je ful zapecala fotra, k se ji je zdel noro, da je tolik nadarjen. Lesli, tko je ime moji prijateljci, je tut ful nadarjena, ona ful lepo poje in riše pa naličit me zna top šit. No in sva ze zadnč pogovarjale, k zdej je blo tolik panike okol teh enospolnih zakonov pa to, in ona je rekla, da se njej od zmer zdi hecn, k nima brata al pa sestre, čeprov si je njena mami vedno želela velik otrok. Fotr njen zna bit fuuuul šarmantn, mislim, k te pogleda, ti grejo kr dlake pokonc, ful so bejbe nore na njega in če ma koncerte, je rekla Lesli, je vedno ful enih bab okol, vseh starosti, k se slinjo po njem. Sam on je pa zvest in to se zdi nama z Lesli čist nenormaln, k njena mami se je uzadnjem času ful zredila in je videt čist v depri in totalno neprivlačna in skor ne govori več z njo al pa s fotrom. Tko da ga je zadnč kr pred mano vprašala....

L: *(neposredno, rahlo otročje, a precej provoka tivno)* Ej, oči, a je teb še do seksa z mami?

D: Oh, šit! *(se hihita)*

O: Kaj? Ja, kaj gre pa teb po glav?

L: Mislm, k res, naprimer, js mam zdej 16 let, ane, in ona jih ma komi 35, pa veš da si je zmeri želela tri otroke, k to vsak dan pr kosilu pove, mislm, ti očitno ne misliš met druge, čeprov je mami zdej tolik debela, k če ne bi jo že mel, ane?

O: *(popolnoma šokiran)* Ja, Lesli?! Kaj naj sploh rečem?

L: Ja, k vaju tko gledam, se mi zdi, da sploh nikol nista pasala skup.

O: Kaj?! Zakaj pa tako misliš?

L: Ja, ti si tko nadarjen pa seksi, ona je pa sam frizerka, mislm, sploh ne vem, kako da sta mela mene, mislm, sej vem, da sta me v tvojmu kombiju nardila... to zmeri povesta, k se ga za nov let zapohata...

V ozadju hihitanje.

O: Poslušaj, Leslika... Kaj je dons s tabo? A si ti kej vzela?

L: *(odrezavo)* Ne.

O: *(med smehom in skrbjo)* Kaj pa je pol? A maš kakšne težave?

L: Ne, midve z Anči tuki sva gruntale, kaj je z vama narobe, k od nje tastara še ful vsak tedn seksata...ane? *(hihitanje obeh deklet)*

O: *(jezno)* Veš, kaj. Zdej si šla pa predaleč. To je najina stvar. Ni nama treba teb računov polagat. Kaj si pa drzneš? Na taka vprašanja se ne čutim dolžan odgovarjat... Smrkle, kaj si pa domišljata...

V zadnjih stavkih prizora zaslišimo glasbeno podlago, nato zaslišimo Dekletov glas, ki nadaljuje z branjem.

A: *(nadaljuje, zagnano)* V glavnem, bl k sm ga gledala in bl k sm razmišlala o Leslinih besedah, bl sm bla prepričana, da je njen fotr ubistvu gej. Vse se ujema – otroka je mel po naključju, glasbenik je, oni so itak skor zmeri geji, ful je šarmantn, lahko bi seksal z drugo vsak večer in to s hudimi modelkami, tko k večina tipov dela, on je pa vseen zvest ženski, k je ful grda. To sm pol tut Lesli omenla in sva se dogovorle, da probava, a je res al ni. No, najin načrt je tak: nagovorle bova enga sošolca, k je ful kjut in bi se kao rad kitaro nauču, naj pride k njim in pros njenga fotra, naj ga mal uči, pol naj ga pa proba pecat. Kako se vam zdi moj načrt? Zdej bova vidle, kaj je res in kaj ni. Od vas bi pa sam rada, da mi po svojih izkušnjah mal poveste, a se vam moja sklepanja zdijo pravilna in ali mislte, da bo uspel in kaj nej pol nardiva, če se izkaže, da je res gej in bo pol ona ubistvu u gejevski družini odraščala, tko kot so o tem na TV-ju govorl in a ma lahko to zanjo kakšne posledice in a bi lah na sodišču pol rekla, da bi rada žvela kje drugje, k ji je ta situacija doma čisti krep in bo kmal dost stara, da gre na svoje in bi ji blo pol lažji.

Lep pozdrav in velik uspehov še naprej pr oddaji, k jo zmerej z veseljem poslušam in bi rada js tut bla na radiu in ljudem tko rešvala probleme, in če mogoče rabte asistentko al pa kdaj sovoditlco, sm vam na voljo, če mate FB mi lahko tut pošlete prošno za prjatlstvo. Upam, da bo moje pismo čim prej na vrsti, lepo se mejte,

Vaša Anikka

PSIHATROVO MNENJE:

Spoštovana mlada amaterska psihoterapevtka,

© Mateja Perpar

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorice je prepovedana.
matejaperpar@hotmail.com, 051-259-038

Priznati moram, da sem ob vašem pismu za hip ostal brez besed. Čeprav sem dokaj redno spremljal debate v medijih o različnih vrstah družin in se trudim imeti v zvezi s temi vprašanji čim bolj odprta in neobremenjena stališča, se še zdaleč ne morem kosati z vašo neposrednostjo. Vaš načrtovani psihološki eksperiment kaže, da ste iz pravega testa za znanstvenico, saj udeležene osebke obravnavate objektivno, brez nepotrebne čustvene vpletenosti. Mislim, da vam bodo v življenju vsa vrata odprta, če bodo katera zaklenjena, pa boste zagotovo kmalu prišli do ključa. No, ne smem biti predolg, kajti radijski čas je izjemno dragocen. Sodeč po vedenju očeta vaše prijateljice imata morda celo prav, dani sta vam sposobnosti opazovanja in sklepanja. Vaš prijazni in nabriti gejevski sošolec bo brez dvoma pripravljen na vsakovrstne potegavščine, saj svojo identiteto še išče in mu vsaka izkušnja pride prav. Vendar vas moram opozoriti, da imate opravka z živimi bitji, ki niso enodimenzionalna in imajo vsako svojo zgodbo. Ena najtežjih stvari, ki se jih moramo v življenju naučiti, ni, kako reševati težave drugih, ampak, kako pustiti ljudi pri miru. Kot psihoterapevt vam povem, da se že izkušenemu meja pogosto zabriše. Moj nasvet je, da se s svojo nadarjeno prijateljico usmerite v kakšne druge 'top šit' zadeve in pustite življenju, da gre svojo pot. Če boste ukrepali po svoji pameti, pa samo pomnite, da prijaznost, vljudnost, samoobvladovanje, skromnost, sklepanje kompromisov in predvsem empatičnost ne pomenijo vedno podrejene vloge ter da je vaš cilj postati ne le samostojno misleča temveč tudi sočutna osebnost. Pot do tega ni nikoli preprosta.

Primarij doktor Olaf Dünkelkopf

PRVI KONEC: POGOVOR ANIKKE IN SOŠOLCA

PRIZOR 3: Odmor v šoli. Najprej šolski zvonec, nato vrvenje po stopnišču.

A: (svetlo, zagnano, slutimo, da ga bo prosila za uslugo) Ej, Ričiii!

R: *(zelo prijazno, rahlo afektirano)* Ej, Anči! Pejt sem! Kje si bla?

Se poljubčkata ob srečanju. Mwa Mwa!

A: Ej Riči, a bi bil ti za en trik?

R: Uuu, trik! Jaaa. V bistvu bi tastaro za bajlo na pol prerezal.

Se hihitata.

A: Ne, mislm, en štos tko no. Neki bl zares.

R: Ja?

A: Ah, gre za en eksperiment.

R: Mhm? Reci.

A: No, lej... a si ti kdaj vidu tastare od Lesli?

R: A misleš oči d muskontar in mami d fet herdreser?

A: *(fascinirana in zgrožena ob tem opisu, v smehu)* Groza, stari... ja, tedva.

R: Ja, sevede, k smo mel un trapast roditlski s starši kao za poklicno usmerjanje, bljak... Oči je kr kjut.

A: Sm vedla, da boš to reku.

R: Ja, sej je res.

A: *(malce zarotniško)* No, lej. Leslika in js sva razmišlale, kako je wird, da sta še zmeri skupi in da on nima nobene druge bejbe, k je tko hot. In sva ubistvu skor prepričane, da je u resnci gejj.

R: Uuu! Me like!

A: In bi zdejj to rade preverle... S tvojo pomočjo.

R: A?

A: *(zagnano, rahlo priliznjeno)* Sva misnle, da bi ti šel k njemu in ga prosu, nej te kao uči kitaro, in pol bi ga tko mal pecou, tko k vi znate, ritke pa to in če bi zapeu, bi blo jasn.

R: *(nič več afektirano, resno, celo malo jezno)* In pol?

A: Hja, pol bi vedle, kašne so stvari u resnic.

© Mateja Perpar

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorice je prepovedana.
matejaperpar@hotmail.com, 051-259-038

R In?

A: Ja, pol bi Lesli žvela praktično v enospolni družini in bi lohka zahtevala, da jo dajo stran, k je to kao slabo za psiho in k ji je brez veze... A štekaš?

Premor.

R: A ni teb nč nerodn, k si tko glupa?

A: Kaj?!

R: Lej, lubica... nej ti mal luč pržgem. Prvič: ISTOSPOLNA družina se reče. Drugič: To, da sm gej, še ne pomen, da sm glup. Da si upam kej tacga sploh priznat, pomen, da sem fejest samga sebe izprašou. A misleš, da je simpl, če se vsi okol tebe palijo na bejbe, teb je pa všeč en sošolc, tko da te vse boli in da si ga še orenk pogledat ne upaš?! Da te vsi zajebavajo, k nočeš pit na žurkah, k se bojiš, da boš kašno neumnost naredu? Da si ne upaš povedat nobenmu, niti sestri, niti staršem, nobenmu, pa zmeri neke vice pokaš, k te babi sprašuje, kdaj boš prpelal punco na obisk? Da ful razmišlaš, če se ne bi kr fentou... In pol zbereš pogum in prideš vn in poveš in je mal bolš, sam velik ljudi ti vseen non stop neki namiguje, tko ful bolano, recimo prfoks za športno ti kr naprej govori, (*oponaša, afektirano*) kako morš pazit, da ne boš mel celulita. A misleš, da je to kul?

A: (*osupla*) Pa kaj...?

R: Nč pa kaj. Empatijo vključ, opica samovšečna, a misleš, da v tvoji familji vse štima?

A: Stari, ej...

R: Stara, ej... zakaj si pa ves čas pr Lesli? A? A si sploh pomisnla, da majo ljudje čustva? A ti tega noben ni povedou? Js tega, kar si mi rekla, nikol ne bi hotu narest. Mogoče pa ni gej! A si pomisnla, da sta mogoče mela Lesli, k sta bla mlada pa odbita, zdej si pa ne pašeta več, ampak sta skupi zarad nje? K jo mata rada! Zato tut tebe prenašata, k non stop tam visiš pa vsem pamet soliš.

© Mateja Perpar

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorice je prepovedana.

matejaperpar@hotmail.com, 051-259-038

Kratek premor.

A: *(skrušeno)* Šit.

R: Ja, šit. In to je tvoj šit, ne od Lesli, k je prjazna punca. Nehi jo šuntat. Pust ljudi pr mir.

Šolski zvonec naznani konec odmora.

R: *(mirno, vzdihne)* Zdej mam bajlo. Moram it. Ajde.

A: *(skrušeno, negotovo)* Ajde, Riči.... Sori.

R: Jaja. Sam pomir se, okej?

A: *(vzdihne)* Okej... Vidva?

R: Vidva. Po šol. Ajd.

DRUGI KONEC:

POGOVOR OČETA S HČERJO IN PRIJATELJICO

PRIZOR 4: *Dekliška soba, v ozadje glasba, trkanje.*

L: Napreeeej!

Oodprejo se vrata.

O: Živjo, puncici, kako sta?

L: Oj, oči, dobr!

A: Živjo. Mister Majk.

L: Kaj maš pa te šalčke?

O: Mami je šla na jogo, pa sm mislu, da bi se mi trije mal pogovoril in sem en čaj skuhal. Kako si, Anikka?

A: *(malce obotavljivo, vprašalna intonacija)* Uredu.

O: Kamilco sem naredu, k mislim, da je treba mal kakšne živce skulirat. Izvolta.

Premor. Zvoki žličk, ki mešajo po skodelicah.

O: Okej, glede tistga vprašanja zadnjič... o seksu...

L: *(ga prekine, ji je nerodno)* Sori, oči, sej nism tko misnla...

© Mateja Perpar

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorice je prepovedana.

matejaperpar@hotmail.com, 051-259-038

O: Sej vem, Leslika, nč ne obtožujem. Hočem samo razčistiti zadeve. Vsi smo člani te družine... včasih se mi zdi, da je še Anikka zravna, k je kar naprej pr nas... Ampak ljudje ne mormo vedno vedeti, kako drugi razmišljajo, tud če živimo skupaj.

A: Khm, js bi morala domov ubistvu.

O: Bi ti bil hvaležen, Anikka, če lahko še mal posediš z nama. Sem že poklical tvojo mami in je rekla, da je OK, če te čez pol ure pripeljeva.

A: (*šibko*) Aja?

O: No, tkole je. Biba, tvoja mami in js sva se spoznala zlo mlada. In tud tebe, Leslika, nisva načrtovala. Ampak sva te bla zelo vesela. Res.

L: (*z nasmeškom*) Okej.

O: Potem je bilo treba delat, da sva odplačala to stanovanje, pa da si ti lahko šla na plesne, pa k tabornikom, pa v glasbeno... sej veš. Ni blo druge. Mami je odprla salon, js sm pa špilal kot zmešan.

L: Ja.

O: (*vzdihne*) Men je vmes za par let motivacija padla, ko je Rok umrl.

A: (*radovedno, ne preveč obzirno*) Kdo je Rok?

O: Rok je bil moj best friend... in najboljši bejs na svetu. Raka je mel, na jetrih. Ful ga pogrešam, čeprov ga že 8 let ni.

A: Šit.

O: Ja. Tko pač je. (*vzdihne*) No, Biba mi je bla ful v oporo. In pred dvema letoma in pol sva se začela pogovarjat, da bi mela še enga otroka.

L + A: Kaj?

O: (*mirno*) Ja... Samo da ni blo več tko preprosto. Ni šlo. Bibika je pol dobila hormone, od katerih se je ful zredila. Pa potrl jo je vse skupi.

A: O, js sm pa mislna, da se ne marata več.

O: Anikka, ne bi mogla bolj mim usekat. Js mam Bibo ful rad, ker je super ženska, nanjo se lahko stoprocentno zanesem. In to je redkost, veš.

A: Ampak...

O: *(nadaljuje, rahlo glasneje)* Ja, vem. Tud vem, da tista vprašanja niso zrasla na Leslikinem zelniku. Ti odraščáš in se iščeš in vrtaš po drugih. Zato sem hotu, da si zraven zdej... Torej, svečano objavljam, da nama je z Bibiko uspelo in bomo zgodaj poleti mel dojenčka.

A+L: Uaaaa....

O: In bi ti bil zelo hvaležen, Anikka, če se od zdej naprej ne bi vtikala in ne bi razlagala okol, da sem gej.

L: Pa komu si razlagala?

A: Ja, Ričiju.... Pa mogoče še komu.... Kt sva se zmenle.... Pa sej z geji ni nč narobe...

L: *(jezno)* Nč se nisva zmenle, to si ti hotla. Pismu si krava.

Premor.

A: *(skrušeno, joče)* Ja, hvala, kao, no, sej vem, sej me je on tut nadru.

Premor.

A: *(hlipa)* Je reku, da me tvoja dva prenašata sam zato, k mata tebe tolik rada.

O: Hm. Brihten poba.

A: Sori, Mister Majk.

O: *(vzdihne)* Okej, no, dost jokanja. Moram potem še en komad posnet, tako da se zdej obujta pa oblečta, da peljemo Anikko domov. Okej?

L: Okej, oči.

A: *(žalostno)* Okej. Žal mi je no, ful. Res. Sm bla taka krava. Nism vedla, da se mata tko rada.... Pr nas... se... oči pa mami cel dan ne vidta. Nikol ju ni doma. Sam zvečer mal. Pa še to ne zmeri.

O. Ja, sej vem. Opravičilo sprejeto...*(Spremeni način, s humorjem)* tega Ričija bi pa prov rad spoznal. A je lušten?

L: Oči!

O: Sej se hecam. Pejmo.